

Sjøsyk på Cinemateket

«ASSISTENT SØKES»

Regi: Ole Mads Vevle

Bergens første spillefilm, ikke BIFF

Regissør Ole Mads Vevle har sagt at han med «Assistent søkes» ville lage en film folk slipper å bli underholdt av. Det har han klart. Verket er blitt promotert som «Bergens første spillefilm», og benytter seg skamløst av interessen for film i forbindelse med BIFF. Ingen dum måte å promotere seg på, men da bør man også ha noe å vise. Før mandagens visning på verftet stod regissøren selv foran lerettet og forklarte arbeidsmetodene sine. Vevle har «utviklet» tre prinsipper: 1. Whatever will be, will be (Doris Day), 2. Intet er lagt til, intet trukket fra (Johannes Ev.), 3. Å være eller ikke være (Shakespeare). Dette betyr at filmen er spilt inn i en uavbrutt tagging med ett kamera, og uten regi underveis. Jeg vil foreslå ett fjerde prinsipp fra kulturhistorien for senere produksjoner: «A rose is a rose is a rose» (Gertrud Stein). En film blir ikke god av at man bruker mange gode ord for å beskrive hvordan den er laget. Handlingen er selvfølgelig inspirert av både Dante og Kafka. Det som skjer er at en fyr går fra arbeidskontoret og opp til Realfagbygget hvor han virrer rundt en stund sammen med en annen mann som spiller seg selv som stipendiat i hydroakustikk. Disse blir hele tiden fulgt av en kameramann med en muskelsykdom som gjør det umulig for han å holde bildet i ro i mer enn tre sekunder. På det viset klarer filmen noe jeg aldri har opplevd før. Kameraføringen er så urolig at det virket direkte på balansenervene mine, og siste halvdel av filmen er jeg faktisk småkvalm. En ting skal Vevle ha: Det er litt ok å sitte å se dårlig digitalfiming fra sitt eget miljø. Litt ok. I fem minutter. Ikke 65.

TEKST: [TRYGVE SVENSSON](#)